

2023. április 4., kedd – Jn 13,21-33.36-38

Árulások

Egy politikus ismerősöm mondta: „Az embereknek mindig kell egy ügyeletes hülye, akit gyűlölhettek.” Itt van a karióti Júda. Neve az árulással összeforrott szitokszó. Az ősegyház közmeggyőződésében először „csak” áruló, majd sikkasztó, tolvaj, profitorientált gazember. Lehetett volna ezt szerényebben is kezelni. Jézus minden tanítványa így vagy úgy, de áruló is volt. A cserbenhagyó, szétfutó társaságból a mai evangélium Pétert állítja elénk. Péterből nagy ígéretek, nagy fogadkozások és a krízishelyzetben szégyenteljes megtagadások születtek.

Jézusi tájékozódású évtizedeim nem voltak árulásoktól mentesek. Elég az őszinte visszatekintés, hogy az ember mérlegre tegye hűségét és hűtlenségeit.

A félrehúzódságok, a szerénykedő lapítások, a kimagyarázkodások, a másokra mutogató öngazolások, a kegyes alázatoskodások, a rutinos bűnbánattartások, a küldetést szabotáló öngazolások, a konfliktuskerülő sunnyogások... is árulások. Mind mögött volt, van magyarázat, amint Júdas esetében is lehetséges sok nagyon is emberi magyarázat.

Júdas beleroppant és öngyilkos lett. Péter beleroppant és sírva tartott bűnbánatot, amiből vértanúság lett Rómában. Az árulás bűn. Nem tragédia, ha beismerés, megbánás és jóvátétel követi. A megbánást és megváltozást addig kell szorgalmaznom, amíg megadatik ebben a földi életben.

Király Ignác,Érd